

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštnino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/1. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščenke in upokojece.

Nova ustava.

Iz ljubljanskega »Jugoslovanskega železničarja« posnemamo naslednji uvodnik, ki zaradi svojih tehničnih izjav zasluzi občo pozornost vseh državnih uslužbencev negledé na stroko in kategorijo. Vsebina članka točno izraža naziranje in čuvstvovanje slehernega domoljubnega državnega nameščenca, kateremu je blagor naroda in domovine nad vse. Članek se glasi:

»Dne 3. septembra 1931. je Nj. Veličanstvo Kralj Aleksander I. proglasil novo ustavo za našo državo. S tem je zaključena prva etapa v ureditvi naše države, ter je v ustavi določeno ime naše države Jugoslavije. V ustavi je izrečena enakopravnost vseh državljanov in vseh ver.

Za nas kot državne uslužbenke je velike važnosti dejstvo, da ustava priznava enakopravnost in izključuje povratak na prejšnjo plemensko in strankarsko pojmovanje državne skupnosti. Kot sinovi slovenskega dela našega naroda smo dočakali to, kar so pred nami vsi resnični slovenski sinovi sanjali in pričakovali, dočakali smo zedinjeno Slovenijo, kar je danes dejansko dravska banovina. Pa še eno smo dočakali, namreč poudarek, da smo v svoji jugoslovnski državi eno in da je ta država ono, kar so si želeli vsi rodoljubi Slovenci, Hrvati in Srbi — skupna in nerazdružljiva enota jugoslovnskega naroda.

Napori Nj. Veličanstva Kralja od 6. januarja 1929. so rodili uspehe, na katere je lahko ponosen vsak iskren jugoslovnski državljani. Če tudi naša država ni bila ker ni biti mogla, obvarovana posledic vseobče svetovne gospodarske depresije, vendar lahko trdimo, da so razmere v naši državi v primeru z drugimi državami v Evropi vsaj tako dobre, če ne boljše. Če pa premislimo, koliko je naš narod pretrpel in izgubil med svetovno vojno, potem pa lahko s ponosom rečemo, da smo tekom 10 let skupne svobodne države dokumentirali kot narod tako žilavost in požrtvovalnost, da se nam ni treba bati bodočnosti, ako bomo delali vsi po enotnih smernicah za gospodarski, kulturni, socialni in prosvetni napredek vseh slojev našega naroda.

Enotne smernice imamo. Začrtane so bile z manifestom Nj. Veličanstva kralja Aleksandra I. dne 6. januarja 1929. in uzakonjene so v naši novi ustavi.

Po novem volilnem zakonu aktivni državni uslužbenki ne morejo kandidirati za poslance, izstopiti morajo

prej iz državne službe ali pa biti upokojeni. — Naša sodba bi bila sedaj še preuranjena, vendar nam mora vsak iskren državni uslužbenec priznati, da je velik del državnih uslužbencev od prevrata pa do 6. januarja 1929. velikokrat bil slepo orožje raznih strankarskih politikov in ne objektivni izvrševalec zakonov in čuvar čiste zakonite državne administracije. Šele 6. januar 1929. je osvobodil državnega uslužbenca tega pritiska in samo ob sebi je umevno, da je potrebno več časa, da se prejšnje zlo korenito odpravi. Uverjeni smo, da je to bil glavni vzrok odločitve glede pasivne voilne pravice, ravno tako smo pa tudi uverjeni, da bodo državni uslužbenki v najkrajšem času dokumentirali svojo absolutno usposobljenost v vsakem oziru.

Volilni zakon je že objavljen in v najkrajšem času so volitve v narodno skupščino. V novo narodno skupščino, ki bo imela nalogo, da izpelje vse potrebne reforme in da kot legislativno telo dá našemu kralju in našemu narodu ono, kar je naš kralj začrtal v svojih manifestih in v ustavi.

Zato te volitve ne bodo in ne morejo biti navadne volitve po raznih strankarskih geslih ali delitvi naroda po svetovnem in verskem naziranju, nego morajo te volitve biti obča manifestacija vsega jugoslovnskega naroda za svojega kralja in domovino. Morajo biti najizrazitejše potrdilo vsega naroda, da stoji ves narod enodušen za svojim kraljem in da ga hoče potom svojih najboljših, potom izvoljenih poslancev podpreti pri velikem delu popolne duševne obnove našega jugoslovnskega naroda. Morajo biti viden dokaz pred vsem svetom, da ves narod hoče Jugoslavijo enotno na zunaj in znotraj ter gospodarsko, kulturno, prosvetno in socialno na taki stopnji, da bo ta država spoštovan in neodvisen predstavitelj svobodnega enotnega jugoslovnskega naroda.

Jugoslovnski železničarji, kot državni uslužbenki pri tej veliki narodni manifestaciji nočemo stati ob strani. Ne zato, da bi se oddolžili svojim dolžnostim, nego zato, ker to zahteva naša ljubezen do naroda in kralja in naš ponos, s katerim smo se kot stan borili za jugoslovnsko idejo in za ujedinjeno Jugoslavijo deset in desetletja. Povsod smo stali v prvih vrstah takrat, ko sta nas klicala domovina in narod. Z lastnimi telesi in za ceno življenja smo jugoslovnski že-

leznikarji ne samo enkrat branili pravice svojega naroda. Braniti jih hočemo in moramo tudi v bodočnosti, ker hočemo postati močni kot stan v močnem narodu.

To bodi naša deviza ob manifestaciji pri volitvah v narodno skupščino, od katere pričakujemo, da nam kot stanu da pripadajoče nam mesto med ostalimi stanovi našega naroda.

L. A.:

O stanovanjski draginji.

Na drugem mestu objavljamo poziv, katerega je Pokrajinska zveza hišnih posestnikov za Slovenijo naslovila na svoje člane in v katerem jih roti, naj ne bodo ozkosrčni in naj ne pretiravajo najemnin in ne odklanjajo najemnikov, ki imajo več otrok. Iz poziva samega je razvidno, da naše ponovne trditve, da so stanovanjske razmere pri nas po krivdi hišnih lastnikov neurejene, niso bile neutemeljene. Navzlic poskusom nekako opravičiti postopanje brezsrčnih gospodarjev, mora vendar zveza hišnih posestnikov priznati, da so se dogodili taki, vsega obžalovanja vredni dogodki.

Vprašanje je, dali bo ta brez dvoma dobro mišljeni, dasi nekoliko zakesneli poziv našel tudi primeren odziv pri članih te zveze. Vsekakor je značilno, da tudi ta organizacija, ki je do zadnjega časa vztrajno zastopala naziranje, da je znižanje najemnin sploh nemogoče, ker hišni lastniki sami komaj izhajajo in najemnine pri nas sploh niso pretirane, prihaja do spoznanja, da je treba računati z dejstvom znižanja najemnin v najkrajšem času.

Prav take kot v Ljubljani in ostalih krajih Slovenije, so razmere tudi po drugih mestih naše države. Znano je na primer, da je Društvo hišnih posestnikov v Zagrebu nedavno samo priznalo, da so v Zagrebu najemnine stanovanj in poslovnih lokalov absolutno previsoke. Seveda zvrča društvo krivdo za previsoke najemnine na — najemnike. Le-ti, oziroma velik del njih, baje neredno plačujejo najemnine, ali pa jih sploh ne plačujejo, poškodujejo stanovanja in sploh dela jo gospodarju škodo. Razen tega pa zvrča ta izjava zagrebških hišnih lastnikov za pretirane najemnine krivdo na prevelike javne davščine.

V izjavi zagrebškega društva hišnih lastnikov beremo, da bi hišni gospodarji mogli izhajati z dosti nižjimi najemnini, če ne bi najemniki uničevali stanovanj, če bi plačevali redno najemnino in če ne bi davčne uprave

Zato tovariši jugoslovnski železnikarji in brodarji, vsi ki ste teh misli, ponosno in z vedrim čelom na delo za čim veličastnejšo manifestacijo jugoslovnskega naroda, na delo za lepšo bodočnost naše domovine in našo!

Ta poziv enako veljaj prav vsem državnim uslužbencem brez razlike.

poviševale davčnih osnov za odmero zgradarine. Vzrok za današnjo težavno situacijo je po ti izjavi v tem, ker so bili hišni posestniki dolga leta tako občutno omejeni v svojih pravicah in je stanovanjska zaščita hišnim lastnikom povzročila velike težave, obenem pa ni koristila zaščitenim slojem, t. j. najemnikom. Kot prvi pogoj za znižanje najemnin smatrajo zagrebški gospodarji zmanjšanje občinskih davščin in omejitev zviševanja davčne osnove.

Tem trditvam ne moremo brezpogojno priznati upravičenosti, saj vemo le predobro, kje je iskati razlog, da so najemnine dosegle današnjo absolutno pretirano višino: v pohlepnosti in lakomnosti premnogih hišnih lastnikov, ki pri izkoriščanju nezaščitenih najemnikov niso poznali meje. Pri tem početju so jim nudili vso pomoč in oporo organizirani, enako misleči nenasitni tovariši — hišni lastniki.

Dasi torej niso niti nemarni najemniki, niti previsoke davščine krive neupravičenemu porastu najemnin (saj se je državni hišni davek, zgradarina, in z njim obenem avtomatski tudi samoupravne doklade, celó znatno znižal), vendar dopustimo možnost, da je vsaj del teh trditve resničen. Gotovo je tudi nekaj takih najemnikov, ki neredno plačujejo najemnine, gotovo so tudi med njimi nekateri, ki ostanejo najemnino sploh dolžni. Prav tako gotovo je pa med temi prav mnogo, da: največ takih, ki bi svoje obveznosti radi točno izpolnjevali, pa jih ne morejo zaradi previsokih najemnin. Med najemniki so tudi brez dvoma taki, ki ne pazijo na red in snažnost v stanovanjih, vendar zaradi tega gospodar hiše še ni opravičen vsem stanovanjem kar povprek zvišati najemnino. Saj ima možnost, da proti najemnikom, ki ne plačajo najemnine ali ki mu poškodujejo hišo, sodno nastopi. Oboje pa še nikakor ni razlog za zvišanje najemnine.

Prav tako je tudi neutemeljeno sklicevanje na občinske davščine. Saj

Anatole France:

Prodajalec očal.

V tistih časih so bili dnevi mili in vedri in vsak vetrič je prinašal slastnih vonjav. Z letnimi časi so se veselo vrstila presenečenja in stvarstvo se je smehljalo v svoji novi dražesti. Tako je bilo zato, ker sem bil šest let star. Že tedaj me je mučila tista silna radovednost, ki je pozneje rodila vse blodnje in radosti mojega življenja in povzročila, da sem se posvetil iskanju tistega, česar človek nikdar ne najde.

Moje znanje o svetu je bilo že tedaj silno obsežno. Zdelo se mi je, da je na brežje Malaquais, kjer smo stanovali, srečišče sveta. Zelena soba, kjer je mati postavila mojo posteljo poleg svoje, se mi je zdela v svoji ljubeznivi vzvišenosti in družinski svetosti tisti kraj, na katerega so z neba rosili žarki milosti, prav takó, kot je to videti na podobah v svetem pismu. In vendar so bili ti štirje zidovi, ki sem jih dobro poznal, polni skrivnosti.

Ko sem ležal ponoči v postelji, sem videl po stenah čudovite podobe in kar

naenkrat se je soba, dobro zaprta in vsa topla od poslednjih umirajočih utrinkov v kaminu, odprla na stečaj nadnaravnemu svetu, ki jo je preplavil.

Črede rogatih vražičev so zaplesale v kolu. Nato je prišla s počasnimi koraki ženska iz črnega marmorja in jokaje spet odšla. Dosti kesneje sem šele spoznal, da so ti vražiči plesali v mojih možganih in da je bila počasna, žalostna in črna gošpa moja lastna misel.

V moji predstavi, kateri je treba priznati tisto preprostost, ki krasi prastara bajeslovja, je imela zemlja obliko širokega kroga, ki se je razprostiral okoli naše hiše. Vsak dan sem srečaval na ulicah ljudi, ki so se mi zdeli močno zatopljeni v neko prav posebno zamotano in zabavno igro: v igro življenja. Sodl sem, da jih mora biti mnogo, morda celo nad sto.

Niti najmanj nisem dvomil, da so njihovi napori, težave in trpljenje nekakšna zabava, vendar nisem bil čisto prepričan, da so pod docela srečnimi vplivi kot sem bil jaz, in na varnem pred sleherno skrbjo. Da govorim po pravici, niso se mi zdeli tako resnični, kot sem bil sam. Nisem bil popolnoma prepričan, da

so resnična bitja in kadar sem jih z okna gledal, kako hodijo čisto majčkani čez most Svetih očetov, so se mi zdeli bolj igračke kot ljudje. Tako sem bil skoro prav tako srečen, kot orjaško dete, ki sedi vrh gore in se igra s smrekami in gradovi, s kravami in ovci, s pastirji in pastiricami.

Skratka, predstavljal sem si stvarstvo kot veliko škatljo norimberških igračk, ki se vsak večer zapre s pokrovom in v kateri so bili ti zabavni možički in ženice lepo skrbno zloženi.

V tistih časih so bila jutra mila in vedra, zeleno listje je nedolžno šumljalo v lahnem vetriču. Na obrežju, na mojem lepem obrežju Malaquais, kamor me je kot otroka vodila Naneta, pozneje pa Matijeva mama, ki je imela oči kot žareče oglje, srce pa iz voska, se je v izložbah bleketalo dragoceno orožje in je bil zložen fini saksonski porcelan, ki se je svetil kot rože. Seina, ki je tekla pred menoj, me je privlačevala z dražestjo, lastno vodom, ki so začetek vsega ustvarjenega in izvor življenja. Prostodušno sem občudoval ta prelepi čudež reke, ki po dnevu nosi ladje in odseva nebo, ponoči se pa pokrije z lesketajočimi se dragulji in

ognjenimi rožami. In želel sem, da bi bila ta lepa voda zmerom ista, zato ker sem jo imel rad. Mati mi je pripovedovala, da tekó reke v ocean in da voda v Seini teče brez prestanka. Toda to misel sem kot prežalostno zavrnil. V tem sem morda pogrešal znanstvenega duha. Toda oklenil sem se drage mi utvare. Zakaj od vseh težav v življenju je ni bolj bridke, kot je vesoljno in večno minevanje stvari.

Nasproti nas so se dvigale veličastne oblike Louvrea in Tuilerij, vendar sem dvomil, da so resnične. Nisem mogel verjeti, da bi bili te mogočne stavbe zgradili navadni zidarji, a vendar moja filozofija prirode ni dopuščala, da bi bil mogel misliti, da so ti zidovi zrasli sami kot v tinski bajki. Dolgo sem premišljal o tem. In nazadnje sem se prepričal, da so te palače sezidale lepe gospe in sijajni vitezi, oblečeni v baržun in atlas, pokriti s čipkami, z zlatom in dragulji in s perjem za klobuki.

Morda se bo komu čudno zdelo, da sem pri šestih letih imel tako netočne pojme o svetu. Toda treba je pomisliti, da skoro nisem zapustil Pariza, kjer je bil doktor Nozière, moj oče, zaposlen vse leto.

Schmoll Pasta

je pri nas in v inozemstvu
najbolj priljubljena
krema za čevlje

jih ne plača hišni gospodar, temveč najemnik. Uprav nerazumljivo je, zakaj se hišni lastniki ne prestano sklicujejo na javne dajatve, kadar hočejo opravičiti sedanjo prekomerno višino najemnin. Saj gospodar davka ne plačuje iz svojega žepa, temveč ga prav za prav le pobira od najemnikov in ga le oddaja državnim ali mestnim blagajnam.

Priznaje ljubljanskih in zagrebških hišnih lastnikov, da so danes najemnine stanovanj in poslovnih prostorov previsoke, je prav dragoceno. To priznanje izrečno vsebuje poziv ljubljanske organizacije, ki pripravlja članstvo na bližnji padec najemnin.

Poziv hišnim posestnikom!

Pokrajinska zveza hišnih posestnikov za Slovenijo je naslovila na svoje člane nad vse važen poziv, ki se glasi:

Vsem hišnim posestnikom, zlasti ljubljanskim!

Dan na dan čitamo v dnevnikih napade na hišne posestnike, da odklanjajo v stanovanje vsako družino, če ima le par otrok. Nešteto pritožb beremo tudi zaradi pretiranih najemnin in velikega števila odpovedi. Ker ti napadi niso brez vsake podlage in nam je znano več primerov, v katerih hišni lastniki brezpogojno odklanjajo oddajo stanovanj najemnikom z otroki in ravno tako tudi glede previsokih najemnin, smo primorani v interesu hišnih posestnikov tem potom na nje apelirati, da naj ne bodo ozkosrčni in naj sprejmejo v stanovanja tudi družine, če imajo tudi več otrok. Pri izbiri naj se prepričajo, če otroci niso preveč razposajeni in če se najemniki ravna po hišnem redu in ako tudi v redu plačujejo najemnine. Res je, da je mnogo otrok preveč razvajenih in brez vsake discipline, vsled česar so jih pričeli lastniki odklanjati, ker v njih hišah delajo preveč škode in uganjajo vsakovrstne razposajenosti.

V interesu hišnih posestnikov savih smo primorani priobčiti odločno svarilo, da v sedanjih težkih časih odpovedujejo stanovanja samo v najnujnejših primerih, da v stanovanja sprejemajo tudi družine z otroki in da se nikakor ne zahteva za stanovanja kakor tudi za poslovne prostore previsokih najemnin. Dandanes padajo vse cene in bodo padle tudi najemnine. Zaradi previsokih najemnin si vsako skuša napraviti lastni dom, četudi le leseno barako. S tem se bo nazadalo

Znano je, da se danes glavica, vložena v stanovanjske zgradbe, obrestuje po 10% do 16% in še višje, prav tako je pa tudi znano, da je obrestna mera za vloge v denarnih zavodih znatno nižja. Jasno je torej, da je glavica hišnih lastnikov, vložena v stanovanjska poslopja, izredno plodovito naložena — seveda na račun izsesanih najemnikov.

Za državno nameščenstvo je vprašanje čim skorajšnje pravične ureditve najemnin življenskega pomena. Dandanes plačuje povprečni državni uslužbenec četrtno, tretjino, da: celó polovico svojih rednih službenih prejemkov hišnemu lastniku. Ni treba dokazovati, da je tako stanje neprilodno in da vodi do popolnega gospodarskega poloma, ker za zadovoljitev vseh, vsaj najvažnejših drugih življenjskih potreb ne ostane dovolj. Zato bo treba da naši hišni gospodarji poslušajo svarilni glas svoje organizacije in da postanejo čimprej toliko uvidni, da sami prično zniževati najemnine. Če tega ne store, jih utegne neizprosni tok dogodkov v gospodarskem življenju primorati k temu popuščanju, morda celó še k večjim in znatnejšim žrtvam.

preveč stanovanj, ki jih ne bo mogoče oddajati več niči za primerno najemnino v svrhu obrestovanja, zaradi tega marsikdo ne bo mogel več svoje hiše obdržati. S tem bodo začele cene hišam tudi v mestih padati, kakor se je to zgodilo kmetskim posestvom. Za zgled navajamo, da je organizacija v Belgiji 10 let na vse strani svarila pred visokimi najemninami. Ker posestniki niso hoteli tega upoštevati, je prišlo sedaj do katastrofe, da je samo v mestu Bruselj naprodaj 16.000 hiš, 12.000 pa je praznih stanovanj za oddajo. Ravno take razmere so v drugih belgijskih mestih. Tudi v Berlinu je okrog 40.000 stanovanj praznih, v Budimpešti pa okrog 8000. Tudi tam so cene hišam ogromno padle.

Neprijetno nam je o tem pisati in dajati svarila kakor tudi pouk našim posestnikom. Naloga vsake organizacije mora biti, dajati pravočasne nasvete in se s tem izogniti posledicam, ki bi lahko postale katastrofalne za vso hišno posest v Ljubljani in tudi drugod. Zato prosimo naše ljubljanske hišne posestnike in tudi v drugih krajih, naj prav dobro premislijo o tem našem apelu, ki je napravljen z najboljšim namenom, da pri tem naši posestniki pogledajo malo okrog sebe in tudi po drugih državah, pa bodo takoj na jasnem, kak je danes položaj hišnih posestnikov skoro po vsem svetu in koliko previdnosti in preudarnosti je treba, da tudi mi ne pridemo v enake neugodne razmere.

Obleke kemično čisti, barva, plislra in ilka tovarna J O S. R E I C H.

Res je, dvakrat ali trikrat sem se bil že peljal z vlakom. Toda od tega nisem imel, kar se zemljepisja tiče, prav nobene koristi. V tistih časih je bila zemljepisna znanost sploh zelo zanemarjena. Začudil se bo pa kdo, da sem imel tudi o naravnih stvarih pojma, ki so bili tako malo podobni resničnosti.

Toda pomislite, da sem bil srečen in da srečni ljudje o življenju le prav, prav malo vedo. Bolest je velika vzgojiteljica ljudi. Naučila jih je umetnosti, pesništva in npravnosti. Vdahnila jim je junaštvo in usmiljenost. Dala je življenju ceno, ker je dopustila, da ga morejo ljudje žrtvovati. Ona, božanska in dobrototna bolest, je vlila v ljubezen neskončnost.

Medtem, ko sem še čakal na njen pouk, sem bil priča strašnem dogodku, ki mi je s temeljev zmešal pojme o prirodnem in npravnem ustroju vesoljstva.

Moram vam že kar spočetka povedati, da je v tistih časih razstavljaj po brežju svoje škafle prodajalec očal. Bilo je to na nabrežju Malaquais, vzdolž obzidu lepega dvorca Chimay, kjer se s tako plemenito dražestjo odpirajo na častno dvorišče lepo izrezljana vrata, pokrita z nadzidkom v slogu Ludovika XIV.

S tem prodajalcem očal sva si bila zelo domača. Vsak dan se je Matijeva mama, ko me je vodila na izprehod, ustavila pred očalarjevo razstavo. Z zanimanjem ga je izpraševala:

»No torej, gospod Hamoche, kako pa kaj?«

In nato sta malo poklepetala.

Poslušal sem ju in pazno ogledoval očala, očala z barvastimi stekli, naočnike, skledico z medaljoni in mineraloške vzorce. To je bilo vse očalarjevo premoženje in zdelo se mi je, da je silen zaklad. Posebno čudno se mi je videlo, da je bilo v malih steklenih omaricah toliko očal z modrimi stekli, in še danes mislim, da je gospod Hamoche pripisoval pretirano važnost modrim očalom v običajni optiki.

Sicer pa brezbarvna ali modra, njegova očala so pokojno počivala v škaflih. Nihče jih ni pogledal, prav tako kot tudi ne medalj, ne rudnin, in rja je razjedala jekleno okovje očal.

»No torej, gre roba kaj bolje v denar?« je spraševala Matijeva mama.

Gospod Hamoche, ki je stal prekrižanih rok in otožno gledal proti obzorju, ni odgovarjal.

Bil je majhen, čisto plešast mož z ogromno lobanjo, imel je mračne in vse

Pregled znižanj prejemkov aktivnih civilnih državnih uslužbencev.

izvršenih na podlagi uredbe o znižanju osebnih draginskih doklad in zakona o zmanjšanju službenih prejemkov od 22. septembra 1931. Znižanje

velja od 1. oktobra 1931. dalje — Pregled znižanj prejemkov upokojujencev objavimo prihodnjič.

Od 1. oktobra t. l. znaša osebna draginska doklada na mesec	I. II. III. draginski razred		
	Din	Din	Din
U r a d n i k i			
Od II. položajne skupine 1. stopnje do vštete VII. skupine	1.000	850	750
VIII. položajna skupina	975	825	725
IX. položajna skupina	950	800	700
X. položajna skupina	925	775	675
Z v a n i č n i k i			
I. položajna skupina	855	730	680
II. položajna skupina	840	715	665
III. položajna skupina	825	700	650
S l u ž i t e l j i			
I. položajna skupina	650	590	565
II. položajna skupina	635	675	550
U r a d n i š k i p r i p r a v n i k i			
Mesečna plača po novem zakonu o zmanjšanju službenih prejemkov znaša v strokah, kjer so zvanja razporejena:			
od VIII. skupine navzgor	1.700	1.550	1.450
od IX. skupine navzgor	1.470	1.320	1.220
od X. skupine navzgor	1.330	1.180	1.130
Dnevničarji in honorarni uslužbenci	znižanje nagrad za 5% kosmatega zneska		
Vse posebne nagrade oz. doklade k plači in vsi honorarji	znižanje za 5%		
Dotacije in tantijeme	znižanje za 5%		
Duhovniki vseh priznanih veroizpovedi			
visoki dostojanstveniki	znižanje za 6%		
župniki	znižanje za 5%		

Določevanje vrednosti naravnih stanovanj državnih uslužbencev.

Finančni minister je v soglasju s predsednikom ministrskega sveta predpisal uredbo o določevanju vrednosti stanovanj civilnih državnih uslužbencev na podstavi § 28. uradniškega zakona z dne 31. marca t. l.

Državnim civilnim uradnikom, ki stanujejo v državnih ali za državo v zakup vzetih zgradbah, kakor tudi onim, ki imajo stanovanje v naturi od samoupravnih teles, se odbije vrednost stanovanja od osebne draginske doklade.

Onim, ki po uradniškem zakonu nimajo te doklade (pripravniki, dnevničarji, honorarni uradniki), se odbije vrednost stanovanja od skupnih prejemkov (pavšala).

Če pa mora samouprava po specialnih zakonih plačati državnemu uradniku stanarino v denarju, je treba to vsoto v polnem znesku uradniku odbiti od osebne draginske doklade, oziroma od njegovih skupnih prejemkov (pavšal).

Vrednost stanovanja (zakupnine) je treba določiti po mestnem draginskem razredu, kjer se nahaja stanovanje (§ 26. uradniškega zakona), po ti lestvici:

I. draginski razred: za sobo 250 Din, za prednjo sobo, za otroško sobo, za kopalnico, za kuhinjo 80 Din, za postranske prostore, klet in sušilnico 100 Din.

II. draginski razred: za sobo 180 Din, za prednjo sobo, za otroško sobo, za kopalnico, za kuhinjo 60 Din, za postranske prostore, za klet, za sušilnico 75 Din.

III. draginski razred: za sobo 80 Din, za rednjo sobo, za otroško sobo, za kuhinjo, za kopalnico 40 Din; za postranske prostore, za klet, za sušilnico 50 Din.

Določbe te uredbe se prično izvajati s 1. prihodnjega meseca po razglasitvi v »Službenih novinah«, t. j. s 1. oktobrom 1931.

vnete oči, blede lica in dolgo, temno brado.

Čudna, kot je bila njegova zunanost, je bila tudi njegova obleka. Nosil je dolgo suknjo iz olivno zelenega blaga, ki je na ramenih in po hrbtu že porumenelo. Bila je pa ta suknja tako dolga, da so mu škrici bili ob meča. Na glavi je imel najvišji klobuk, kar sem jih le kedaj videl; bil pa je ves polomljen in ves se je svetil ta čudoviti pomnik revščine in nečimernosti. Ne! S trgovino ni šlo. Gospod Hamoche ni bil zadosti podoben človeku, ki prodaja očala, njegova očala pa niso bila zadosti podobna očalom, kakršna ljudje kupujejo.

In vendar je edino le zaradi krivične usode postal očalar in pod dvorcem Chimay je živel podoben Napoleonu na Sv. Heleni. Tudi on je bil Titan, ki ga je treščila strela ob tla.

Če sodim po tem malem, kar sem si zapomnil, sta se pogovarjala s staro varuhinjo o čudovitih in daljnih dogodivščinah. Pripovedoval ji je o brezkončnih brodarjenjih po Tihem oceanu, o taboriščih pod rdečimi cedrami in o Kitajcih, ki so kadili opij.

Pravil je, kako ga je v neki uličici v Sacramentu nek Španjolec zabodel z no-

žem in kako so mu Malajci ukradli zlato. Roke so se mu tresle in brez prestanka je ponavljal tragično besedico: zlato.

Gospod Hamoche je bil šel kot toliko drugih v Kalifornijo zlato kopat. Sajnjal je o najdiščih, kjer leži zlato tik pod rušo in o čudežni zemlji, ki razkrije zaklade, čim jo le razgrebeš.

Ojoj! S Sierra Nevada ni prinesel nič drugega, kot mrzlico, revščino, sovraštvo in neozdravljiv stud pred delom in sirovaštvom.

Matijeva mama je zvesto poslušala. Roke je sklenila na predpasniku in majaje z glavo mu je odgovarjala:

»Bog ni vselej pravičen!«

In odšla sva vznemirjena in zamišljena proti Elizejskim poljanam. Tihi ocean, Kalifornija, Španjoli, Kitajci in Malajci, najdišča zlata, zlate gore in zlate reke, za vse to na svetu, kakršnega sem si predstavljal jaz, očividno ni bilo prostora. In iz očalarjevih pripovedovanj sem spoznal, da se zemlja ne konča, kot sem bil mislil, že na trgu Saint-Sulpice in pri Jenškem mostu.

Gospod Hamoche mi je odprl duha in če sem le zagledal njegovo drobno obličje, zanosno in mrzlično obenem, me je takoj spreletela zóna neznanega. Po-

Draginja.

Železničarska mesnica v Ljubljani. Železničarska nabavljalna zadruga v Ljubljani odpre s 15. oktobrom t. l. 2 prodajalni za meso. Prodajala bo meso samo od prvovrstnih pitanih volov, dobro rejnih telet in prašičev. Cena mesu bo pri vseh vrstah za 2 Din pri kilogramu nižja od običajnih cen pri mesarijih. Prodajalni bosta v Ljubljani na Vidovdanski cesti št. 20 in v Medvedovi ulici št. 22 (Spodnja Šiška). — **Železničarska zadruga obeta,** da bo pri ugodnem odzivu članstva mogla ceno mesu še izdatneje znižati. — **Vzglede ljubljanske železničarske nabavljalne zadruge** je vreden posnemanja. Kaže nam, da je državnemu uslužbenstvu mogoče samo z lastnimi silami izboljšati svoj gmojni položaj.

K podražitvi sladkorja. Na več vprašanj, po čem sme biti sladkor v nadrobni prodaji, obveščamo interese, da se je neposredno pred nedavnim zvišanjem državne trošarine v mesecu septembru prodajal sladkor v Ljubljani na drobno po tehle cenah: kristalni sladkor po 13 Din, v kockah pa po 14 Din kilogram. Zdaj sme v smislu oblastvenih navodil veljati sladkor na drobno en dinar pri kilogramu več, torej kristalni po 14 Din, kockasti pa po 15 Din.

Preskrba z jabolki in krompirjem. Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev v Ljubljani, Vodnikov trg 3, je v dnevnem časopisju objavila, da bo preskrbela jabolka in krompir samo tistim članom, ki se bodo izrecno priglasili. Objavila je tudi, da bo če se priglasi dovolj odjemalcev, uvedla

prodajo svežega mesa članom, po nižjih cenah kot so običajne v Ljubljani. Kakšen uspeh je ta poziv rodil, nam ni znano.

Uradno naziranje mesnih cen. Uprava ljubljanske policije je uvedla stalno kontrolo nad cenami mesa na stojnicah in po mesarijih. V vseh primerih, kadar policijski organi ugotovijo, da so cene pretirane in da presega predpisano mero, se bodo morali mesarji zagovarjati pred sodiščem zaradi navijanja cen. To akcijo vsi konsumenti toplo pozdravljajo, ker se na dejajo, da bo pripomogla, da cene mesu, ki je v Ljubljani znano predrago, padejo na primerno višino.

Znižanje najemnin. V »Jugoslovani« od 19. septembra beremo pod tem naslovom: »V Varaždinu so sklenili hišni posestniki sami, da znižajo najemnine stanovanjem za 30 odstotkov. Na ta način upajo, da bodo najemniki bolj redno plačevali najemnine, ki ni sedaj nikakor v pravilnem razmerju s plačo. Ali bi naši hišni posestniki ne mogli storiti tudi kaj podobnega, če že ne drugi, pa vsaj tisti, ki imajo hiše še izpred vojne in dobivajo danes zanje na leto več najemnine, kot jih je pred vojno stala cela hiša.«

Cene drv in zagrebška občina. Župan mesta Zagreba dr. Srkulj je izposloval, da bo Zagreb dobil iz državnih gozdov 5000 sežnjev drv. Na ta način upa zagrebška občina regulirati cene kurivu s tem, da bo prodajala drva po lastni ceni.

Vestnik.

Posnemajte! Ob svoji likvidaciji je »Okrožna skupina državnih nameščencev in upokojencev za okrožje Kamnik« poklonila tiskovnemu skladu »Našega Glasu« znatno podporo v znesku 581.50 Din. Za ta plemeniti čin, ki dokazuje, da je imenovana organizacija združevala zares požrtvovalne in zavedne tovariše državne uslužbenice in upokojence, se uprava lista toplo zahvaljuje. Ko to sporočamo našim bralcem, naj jih še opominimo, da se »Naš Glas«, ki z enako verno zastopa koristi vseh panog državnega uslužbenstva, aktivnega in upokojenega, vzdržuje samo od naročnin in da ne dobiva podpor od nikogar. Zato posnemajte svetli vzgled kamniške okrožne skupine, ki se je ob razidu spomnila »Našega Glasu« s takim darom!

Dom Hranilnega in posojilnega konzorcija v Ljubljani. Prejeli smo valilo k slovesni otvoritvi novozgrajenega doma »Hranilnega in posojilnega konzorcija«, kreditne zadruge državnih uslužbencev v Ljubljani. Otvoritev se bo vršila v soboto dne 10. oktobra 1931. ob 11. uri dopoldne v novem združnem poslopu v Gajevi ulici št. 9. O poteku otvoritve bomo poročali.

Nove uradne ure. Od 1. oktobra 1931. do 1. maja 1932. so določene ure v državnih uradih takole: ob de-

lavnikih od 8. do 12½. in od 15½. do 18. ure, ob sobotah od 8. do 14. ure, ob nedeljah je pa dežurna služba od 9. do 11. ure.

Izpiti carinskih uradnikov. V carinskem oddelku finančnega ministristva se vrše od 8. oktobra dalje višji državni strokovni izpiti uradnikov carinske stroke. Predsednik izpraševalne komisije je načelnik carinskega oddelka Sl. Djaković. Izpiti bodo trajali do 28. oktobra.

Določevanje najemnin v učiteljskih naturalnih stanovanjih. Zastopstvo JUU, sekcija Ljubljana, je podvzelo za omiljenje določb nove uredbe o določevanju vrednosti naturalnih stanovanj državnih uslužbencev, na pristojnih mestih potrebne korake. Kot poroča »Učiteljski Tovariš« so se nerodajni činitelji v Ljubljani prav iskreno zavzeli za učiteljstvo.

Obdavčenje pogodbenih poštarjev. Finančno ministristvo je odločilo, da bodo v bodoče pogodbeni in posredni poštarji plačevali od svojih službenih prejemkov uslužbenški davek, kot vsi drugi državni uslužbenci, ne pa pridobnine, kakor doslej. S to odločbo se položaj pogodbenih poštarjev znatno izboljša, ker so morali od svojih skromnih prejemkov plačevati nesorazmerno visoko pridob-

učil me je, da je zemlja velika, tako velika, da se lahko izgubiš na nji, in vsa polna nedolžnih in strašnih stvari. V njegovi bližini sem tudi občutil, da življenje ni igra in da v življenju ljudje zares trpe. In prav to predvsem me je globoko začudilo. Zakaj končno sem le prav natančno spoznal, da je bil gospod Hamoche nesrečen.

»Kako nesrečen je!« je govorila Matjeva mama.

In mati je dejala prav tako:

»Ubogi človek! Kakšen revež je to!« Zadosti je bilo tega. Izgubil sem povotno vero, da je priroda dobra in brez dvoma ne bom nikogar presenetil, če povem, da te vere poslej nisem nikdar več našel.

Čeprav me je zelo vznemirjal, sem se za gospoda Hamochea močno zanimal. Zgodilo se je časih, da sem ga zvečer srečal na stopnišču. To ni bilo nič nenavadnega, saj je stanoval v podstrešju v naši hiši. Ko se je zmrčilo, je lezel po stopnicah in nesel pod vsako pazduho dolgo črno škaflo, v kateri so bila brez dvoma očala in rudnine. Toda škafli sta bili podobni majhnima krstama in strah me je bilo, kot da je ta nesrečnik pogrebec...

Mar mi ni on odnesel vere in občutka varnosti? Zdaj sem se dvomil o vsem, ker ni bil srečen ta človek, ki je spal pod našo streho, v naši blagoslovljeni hiši.

Njegova podstrešnica je gledala na dvorišče in varuhinja mi je rekla, da je treba vtakniti glavo skozi linico na strehi, če hočeš stati pokonci v nji. In ker v tistih časih še nisem bil zmerom resen, sem se smejal na vse grlo, kadar sem se spomnil, da morda gospod Hamoche v izbi ne odloži klobuka, tega tako čudežno visokega klobuka, ki se dviga nad streho višje od dimnikov in da bi mu bilo treba samo še veternice, da bi se obračala po vetru.

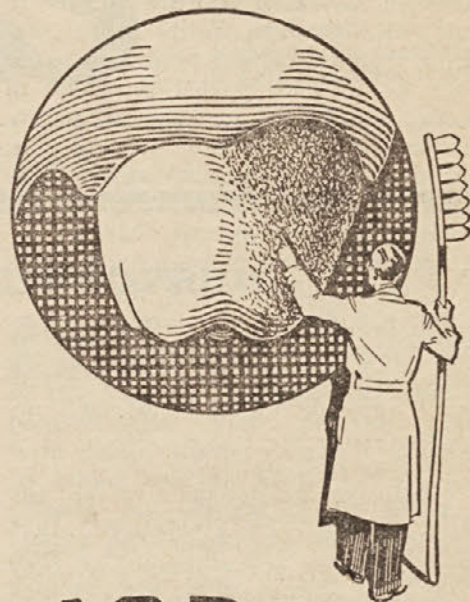
Pri šestih letih ima človek zelo nestalnega duha. Ze dlje časa nisem več mislil na očalarja, na klobuk in na rakvi, ko je nekega dne — spominjam se, da je bilo spomladi — ob pol sedmih in smo sedeli za mizo... Zgodaj smo večerjali na nabrežju Malaquais v tistih časih. Nekega dne, pravim, je prišla Matjeva mama, katero so vsi v hiši spoštovali, in rekla očetu:

»Očalar je hudo bolan. Gori v podstrešnici. Konjsko mrzlico ima.«

»Stopim k njemu,« je rekel oče in vstal od mize.

Preprečite tvoritev zobnega kamna

ali ga odstranite z vsakdanjo uporabo Sargovega Kalodonta — edine zobne kreme, ki vsebuje učinkoviti Sulfuricinoleat po Dr. Bräunlichu — kar pomeni ohraniti zdravje in lepoto zob:

KALODONT

Proti zobnemu kamnu

nino O zadevi je naš list že lani in tudi letos več poročal.

Učiteljstvo meščanskih šol za svoje težnje. Posebno odposlanstvo meščanskošolskega učiteljstva je dne 26. septembra izročilo ministru za zgradbe g. dr. A. Kramerju spomenico o najvažnejših vprašanjih meščanskega šolstva. Gospod minister je zagotovil odposlancem svojo pomoč, ker uvideva važnost in potrebnost meščanskega šolstva, ki je pokazalo svoje uspehe posebno v Češkoslovaški republiki.

Tiskarski škraf. V zadnji številki lista se je v veleznimivi podlistek našega uglednega sotrudnika, gosp. dr. Frana Zbašnika, vtihotapilo več grdih tiskovnih napak, ki motijo bralca in kvarijo smisel. Že iz naslova »Iz spominov na Frana Levstika« je neugnan tiskarski škraf odnesel besedico »na«, v 4. vrsti 1. stolpca pa je izpremenil poluuradni »Ljubljanski List« v polnarodno glasilo. Manjših napak (šklep 1. odstavka 2. stolpca itd.) niti ne omenjamo, saj so si jih bralci že sami popravili.

Spomenica jugoslovenskega učiteljskega društva.

sprejeta na banovinski skupščini dne 4. julija 1931. v Ljubljani.

(Dnevnu časopisju v dravski banovini glede poročanja o kriminalnih dogodkih.)

»Noben izobražen človek ne more odrekati dnevnu časopisju velike izobraževalne in vzgojevalne moči v široki masi našega naroda. Najmanj mu more to učiteljstvo, ki se zaveda, da razširja, pogloblja in utrjuje dnevno časopisje to, kar je učitel-

telstvo vsejalo in privedlo med podmladkom našega naroda do krepkega kaljenja in bujnega cvetenja. Ali, ko se začno razvijati sadovi, je opazilo učiteljstvo na veliko žalost, da je med temi sadovi mnogo črvivih in že tudi nagnitih.

Kaj je temu vzrok?

Je mnogo vzrokov; ali resnica je, da ni eden izmed najmanjših poročal-

ljubni in pritlikavi sprevod vseh živali stvarstva mi je zares vdehnal skrivnostno in sladko predstavo o prirodi. Nežnost in ljubezen sta me vsega prevzeli. Užival sem v življenju neizrekljivo radost.

Kar naenkrat se je zaslislal na dvorišču zamolkel udarec kot od padca; globok in težak udarec, nezaslišan, da me je od groze ledeno spreletelo.

Zakaj, iz kakšnega nagona sem vztrepetal? Še nikdar nisem bil slišal takega glasu. Kako, da sem hipoma občutil vso njegovo grozotnost? Skočil sem k oknu. Sredi dvorišča zagledam nekaj strašnega! Brezoblično kepo, ki je bila vendar še človeško truplo, kup krvavečih cunj. Vso hišo so pretresli ženski kriki in strahotni kliki na pomoč. Stara varuhinja stopi v jedilnico, blede kot smrt:

»Moj Bog! Očalar je v vrčici skočil skozi okno!«

Od tega dne sem za zmerom nehal verovati, da je življenje igra in da je svet norimberška škatla igrač. Predstava o svetu, katero si je ustvaril mali Peter Nožič se je pogreznila v brezno človeških zmot, kamor so se potopili tudi zemljevidi starih rodov in ves Ptolemejev sistem.

K. D.

nje dnevnega časopisja o kriminalnih dogodkih.

Škoda!... In zakaj? —

Če pregledujemo dnevno časopisje, se ne moremo načuditi skrbi, ki jo posveča dnevno časopisje uvodnim člankom, s katerimi utira pot ti in oni veliki ideji; načuditi se ne moremo skrbno pisanim političnim člankom, ki odpirajo pogled po domu in svetu; načuditi se ne moremo nagromadeni dnevnih, tedenskih itd. kronik; načuditi se ne moremo zajemljivim člankom iz realnega sveta (zgodovina, zemljepisje, prirodopisje, naravoslovje, gospodarstvo, gospodinjstvo, tehnika, matematika i. dr.); doma in v tujini; načuditi se ne moremo literarnim prispevkom za mladino in odrasle. Ali, tudi poročilom o kriminalnih dogodkih se ne moremo načuditi.

Zakaj neki ne? —

Zato, ker so podana v največ slučajih tako kot jih podaja slab film, ki ne dviga ne duše in ne srea kvišku, temveč ju tlači k tlom med prah in blato, med katerim se morajo umazati duše in srea mladih in tudi odraslih.

In zaradi tega samo zaradi tega, smo se odločili naprositi vse dnevno časopisje v dravski banovini s to spomenico, da krene v zadevi poročil o kriminalnih dogodkih na nova pota, t. j. da posveča tudi poročilom kriminalnih dogodkov — makari so ti še tako grdi, umazani, krvavi in gnili — vso ono skrb kot jo posveča ostalim svojim razpredelkom; zakaj resnica je, da se učimo tudi ob napakah; ali ta nam naj dviga človeka iz prahu in blata k luči, k solncu; ta nauk naj leči najbolj gnile rane človekove. Ob tem pa ne mislimo na kako moralizovanje, temveč ob tem mislimo na resnico, kam bi se lahko povzpeli ta in oni izgubljenec, da ni plul že od svoje nežne mladosti po umazanih vodah in brodil po smetiščih in gnojiščih.

Ni to nemogoče; treba je samo dobre volje in mladina in odrasli ne bodo videli junaka v propalici, temveč v človeku poštenjaku, ki ima dušo in srce zase, a ju ima še v večji meri za svojega bližnjega.

Vemo, ta in oni nam bo del, da dnevno časopisje ni za otroke. Lahko je to reči!... Ali malo težje pa je podirati ona stojala, raz katera vabi nalepljeno dnevno časopisje kot kričeč lepak v svoje obližje dan za dnem od jutra do večera mlado in staro.

To naj dnevno časopisje v dravski banovini upošteva in uverjeni smo, da nam te spomenice ne more zameriti; zakaj za izobrazbo in vzgajanje našega naroda so poklicani vsi ljudje dobre volje; in da ima naše dnevno časopisje v tem oziru dobro voljo, tega ne dvomimo; in zaradi tega smo trdno uverjeni, da naša spomenica ne bo ostala glas vpijočega v puščavi.

Tako spomenica, kateri ni treba dodati nobene besede. Da bi le doseгла svoj namen! S tem bi bilo storjeno veliko in koristno prosvetno delo. Vendar se pa bojimo, da ta plemeniti apel našega učiteljstva, izdan iz ljubezni in skrbi za našo mladino, ostane vseeno le glas vpijočega v puščavi...

Nove knjige.

»Mladika«. Izšla je 10. številka, novembrska, ki prinaša razen nadaljevanj romana B. Magajne »Gornje mesto«, ruskega zgodov. romana »Ko so hrastje šumeli« in novih poglavij J. Bojerjevih »Lofotskih ribičev«, še mnogo pestrega gradiva. Poučen je članek konservatorja dr. Steléta o novem spomeniku kralja Petra v Ljubljani, prav zanimiv je pa tudi F. S. Finžgarjev popis Varšave, ki je podprt z nekaterimi lepimi ilustracijami. Profesor dr. J. Plečnik je napisal »Pregled živalstva in njih dihal«, umetnost-

ni zgodovinar Viktor Steska pa zgodovinsko črtico »Dve Elizabeti«. Sledi »Koroško pismo«, ki nam razkriva žalostno poglavje z naše severne meje, pregled novih knjig, ilustracij, več člankov za dom in gospodinjstvo, šale in ugankarski drobiž. Zvezek je bogato ilustriran. Troje reprodukcij kaže slavnega francoskega slikarja Evg. Carrierea. Posebno lepo je pa pisana barvna priloga, reprodukcija Rih. Jakopičeve slike »Dekle s krono«. — »Mladiko« vsem družinam državnih nameščencev toplo priporočamo!

Zdravstveni drobiž.

O spanju in o potrebi spanja. Neoporečen je izredni pomen spanja kot okrepčevalnega sredstva za živce in za duha. Bolj ko je delovanje človekovo živahno, tem daljše mora biti spanje; bolj živahna ko je presnova, tem daljše moramo spati. Zato potrebujejo otroci daljšega spanja in stari ljudje krajšega. Ne smemo vrhu tega prezreti, da so že po naravi ljudje glede potrebe po spanju kaj različni; nekaterim je od narave določeno da dolgo spijo, drugim zadostuje kratko spanje. S to okolnostjo moramo računati pri vzgoji otrok. Pri tej priliki bi prav izrečno obsodili neko posebno »specialiteto« pri utrjevanju otrok. Večkrat slišimo, da reče kakšen fanatičen oče-utrjevalec: »Mnogo in dolgo spanje je slaba navada, trenirati se moramo na sedemurno spanje.« To je nespametno. Množina spanja zavisi kot smo že omenili, od potrebe in od konstitucije posameznega človeka. Otroci potrebujejo na vsak način mnogo spanja. Kruha in ne samo odvisna, temveč naravnost škodljiva je brezobzirnost, kako marsikdo vlačil otroke iz postelje, še preden so se naspali. Kadar morajo otroci hoditi v šolo, moramo one, ki potrebujejo več spanja, pač kmalu zvečer spraviti v posteljo, da so zjutraj naspani. Njih prošnje naj jih ni-

kar ne denemo spat, naj nas nikar ne motijo. Z vso strogostjo se mora obsojati naziranje, da spada med utrjevalna sredstva tudi odtegotanje spanja. S tega vidika moramo gledati tudi na stremljenje modernega časa naj se dopoldanski pouk otrok, ki hodijo v prve razrede, ne prične že ob osmih, temveč šele ob devetih.

Sestava človeškega telesa. Človeško telo sestoji iz šestnajst prvih: kisik, dušik, vodik, ogljik, klor, fluor, železo, fosfor, kalcium, kalium, magnezium, mangan, natrium, žveplo, silicij in jod. Sto kurjih jajc ima približno iste snovi kot srednje velik človek. Če bi dejali kisik in dušik v zrakoplov, bi to zadostovalo za prenašanje človeka po zraku. Iz ogljika (v obliki grafita) bi mogli napraviti 65 tucatov svinčnikov, iz železa v krvi sedem majhnih žebeljev, fosfor bi zadostoval za 2000 vžigalnih kopic, kuhinjska sol bi napolnila par čajnih žlic, z apnom bi mogli pobeliti srednje velik kurnik. Največji delež pri sestavi človeškega telesa ima pa voda, 40 litrov ali 40 kg pri 70 kg. (Iz »Zdravja«).

Alkohol kot pospeševatelj bolezni. Na vseh črtah se bje boj proti boleznim in za zopetno ozdravljenje človeka. Pri tem boju ne smemo pozabiti na alkohol. Najvažnejši so pač stiki med alkoholom in veneričnimi boleznimi. So različnih vrst. Gotovo je, da se večina infekcij izvrši v pijanosti, in bi se dale že samo o tem pisati cele knjige. Dalje poteka sifila pri alkoholikih zmeraj hujše kot pri onih, ki ne pijejo. Slednjič postaja zmeraj verjetnejše, da je težke živčne bolezni, ki jih tako pogosto opazujemo pri navidezno ozdravljenih sifilitikih v poznejši življenjski dobi pripisati sodelovanju alkohola in sifilidnega strupa. Glede progresivne paralize je to po mnenju odličnih avtoritet toliko kot gotovo. Morda bi bil zato boj proti alkoholu bolj važen kot vsi drugi boji proti boleznim. (Iz »Zdravja«)

Tovariši! Pri nakupu se vselej sklicujte na oglas v „Našem Glasu“!

Telefonska štev. 2412

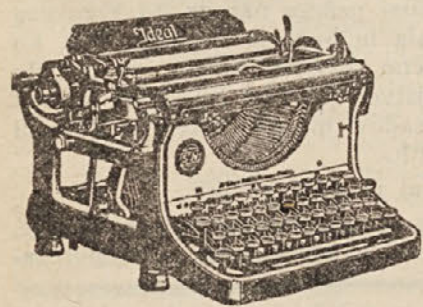
Štev. pošt. bran. 11.165

Vzajemna posojilnica v Ljubljani

I. Z. Z. O. Z.

Miklošičeva cesta 7

v lastni palači, dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsakovrstne kredite in posojila državnim uslužbencem proti poroštvu, zaznambi na prejemke, zastavi življenjskih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva. Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

Pisalni stroj „IDEAL“ modela D najmodernejše konstrukcije

THE REX Co.
Ljubljana, Gradišče 10

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča trdka

A. PERSCHE
LJUBLJANA, Pred škofijo 21.

Priporočamo trdka
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

MANUFAKTURNA TRGOVINA

FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporoča svojo veliko izbiro volnenega blaga za gospode in dame. Belo blago za različno perilo v poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog. (Pliš, tapetir itd.) — Puh, perje, kapok, volna, žima vedno v zalogi. Blago je iz prvovrstnih angleških in čeških tovarn. Gg. uradnikom proti takojšnjemu plačilu 10% popusta.

Kr. dvorni dobavitelj

ANTON VERBIČ, Ljubljana

Delikatese Špecerija

Najnižje cene! Sveže blago! Skrbna postrežba!

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3
je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji.

Ima vlog nad 430.000.000 Din.

Za vse vloge jamči ljubljanska mestna občina z vsem svojim premoženjem in z davčno močjo.

Vloge se sprejemajo na knjižice in na tekoči račun. Naložbe proti odpovedi se obrestujejo po dogovoru kar najbolj ugodno.

POSOJILA se dovoljujejo na posestva, menice in vrednostne papirje čim najceneje.

Za male trgovce in obrtnike obstoji pri hranilnici kreditno društvo, za pupilne naložbe pa sodni depozitni oddelek.

Za varčevanje mladine izdaja domače hranilnike, za pošiljanje denarja po pošti pa svoje položnice.

TELEFON ŠTEV. 2016 in 2616.

Poštni čekovni račun št. 10.533.

Uradne ure za stranke so od 8. do 12. in pol.

Knjigarna Učiteljske tiskarne

v Ljubljani

Frančiškanska

ulica 6

TELEFON ŠT. 3397

RAČUN POŠTNE

HRANIL. ŠT. 10.761

priporoča cenj. občinstvu svojo zalogo vseh pisarniških in šolskih potrebščin. Lastna izdelovalnica šol. zvezkov. Knjigarna sprejema naročbe na knjige iz inozemstva, na vse domače in inozemske liste, revije itd. Velika izbira razglednic in slik. Cene solidne! Postrežba točna! Zahtevajte cenik!

C. J. HAMANN
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vlr nakupa perila, opreme nevest in novorojenčkov, perja, modnih potrebščin - Predtiskarilja modernih ročnih del.